

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สภาวะเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนเทคโนโลยี ได้มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์จึงต้องมีการพัฒนาและสร้างคุณภาพให้สอดคล้อง และดำเนินควบคู่กันไป แนวคิดเรื่องการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในปัจจุบัน นอกจากจะเน้นให้มนุษย์เป็นคนดีมีศีลธรรมแล้ว ยังเน้นให้มนุษย์เป็นเศรษฐทรัพย์ เนื่องจากเป็นที่ประจักษ์แล้วว่ามนุษย์เป็นทรัพยากรที่มีค่าจำเป็น ที่จะต้องมีการลงทุน แล้วสิ่งที่ลงทุนไปนั้นจะกลับมาตอบแทนต่อประเทศชาติและสังคม เพื่อให้เป็นการลงทุนที่คุ้มค่าของขบช่วยของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ จึงรวมถึงการให้ความสำคัญการผลิตด้าน ทรัพยากรมนุษย์ ให้มีสุขภาพอนามัยทั้งทางกายและทางจิตดีขึ้น มีโรคชราการ ที่อยู่อาศัย และสิ่งแวดล้อมดีขึ้น จะเห็นได้ว่ากลยุทธ์ที่สำคัญที่สุดเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์นี้คือ การกีฬาและการ ออกกำลังกาย

รัฐบาลจึงได้กำหนดแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติฉบับที่ 1 ขึ้น โดยกำหนดช่วงเวลาไว้เป็น เวลา 10 ปี นับตั้งแต่ปี พ.ศ.2531-2539 เพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติฉบับที่ 6 ในแผนพัฒนากีฬานี้ประกอบด้วยแผนพัฒนากีฬาเพื่อลงทุน แผนพัฒนากีฬา เพื่อการแข่งขัน แผนพัฒนาโรคชราการกับการกีฬา แผนพัฒนาการบริหารและองค์กรในการพัฒนา การกีฬา และแผนพัฒนากีฬาเพื่อท้องถิ่น (การกีฬาแห่งประเทศไทย, ม.ป.ป.) โดยมีเป้าหมาย เพื่อพัฒนาการกีฬา ให้เป็นพื้นฐานในการพัฒนาเด็ก เยาวชน และประชาชน ให้มีสุขภาพและ พละนาามัยที่แข็งแรง มีระเบียบวินัย ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มีจริยธรรม สามัคคี มีความ เป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา รู้จักการเสียสละ มุ่งผลประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนบุคคล ตลอดจนมุ่งมั่น ที่จะสร้างเสริมเกียรติภูมิของชาติในด้านกีฬาให้บรรลุผลยิ่งขึ้น

จากแผนพัฒนากีฬานี้ รัฐบาลได้มุ่งเน้นการแข่งขันกีฬาเพื่อความเป็นเลิศมากขึ้นเพื่อ สร้างชื่อเสียงเกียรติภูมิของประเทศในการแข่งขันกีฬานานาชาติ กอปรด้วยเป็นการเตรียมตัว นักกีฬาและการกีฬาของชาติให้มีมาตรฐานสูงขึ้น พร้อมทั้งจะเป็นเจ้าภาพในการแข่งขันกีฬาเอเชียน

เกมส์ในปี พ.ศ.2541 และกีฬารอบโลกในปี พ.ศ.2547 และได้กำหนดแนวทางการปฏิบัติที่เป็น
 รูปธรรมไว้โดยมุ่งส่งเสริมให้มีการจัดการแข่งขัน การเข้าร่วมการแข่งขันทั้งภายในและภายนอก
 ประเทศ นับตั้งแต่การแข่งขันกีฬาภายในของแต่ละท้องถิ่น กีฬาระหว่างหน่วยงาน กีฬาเขต และ
 กีฬาระหว่างประเทศ มุ่งเน้นให้มีการกำหนดฤดูกาลการแข่งขันกีฬาประเภทต่าง ๆ อย่างมีระบบ
 การเข้าร่วมการแข่งขันจะต้องมีวิธีและมาตรการในการคัดเลือกตัวนักกีฬา ที่มีการดำเนินการ
 อย่างต่อเนื่องและจริงจัง เน้นการพัฒนาเพื่อการแข่งขันให้สมบูรณ์โดยปรับปรุงปริมาณและคุณภาพ
 การประเมินผลประโยชน์ร่วมกับการพัฒนาบุคลากร อุปกรณ์ สถานที่ วิชาการ และเทคโนโลยี
 ทางการศึกษา ส่งเสริมดำเนินงานเพื่อพัฒนาสุขภาพและสมรรถภาพของนักกีฬา โดยเฉพาะในด้าน
 โภชนาการและวิทยาศาสตร์การกีฬา

การพัฒนาการกีฬาเพื่อการแข่งขันหรือเพื่อความเป็นเลิศนั้น จำเป็นที่จะต้องนำความรู้
 ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ซึ่งได้แก่ สรีรวิทยาการออกกำลังกาย โภชนาการกีฬา จิตวิทยา
 การกีฬา ชีวกลศาสตร์ เวชศาสตร์การกีฬา เทคโนโลยีทางการกีฬา และวิทยาศาสตร์สุขภาพ มา
 ประยุกต์ใช้ในการคัดเลือกตัวนักกีฬา การเตรียมและการวางแผนฝึกซ้อมของนักกีฬา การทดสอบ
 สมรรถภาพทางกายและทางจิตของนักกีฬา ตลอดจนการป้องกันการบาดเจ็บจากการเล่นกีฬาและ
 การฟื้นฟูสภาพร่างกายให้พร้อมที่จะแข่งขันอย่างรวดเร็ว

จะเห็นว่าจิตวิทยาการกีฬาเป็นสาขาหนึ่ง ที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาความเป็นเลิศ
 ของนักกีฬา ทั้งนี้เพราะจิตวิทยาการกีฬามุ่งเน้นการศึกษาพฤติกรรมของนักกีฬาในสถานการณ์กีฬา
 (Horn, 1992) ความรู้ทางจิตวิทยาการกีฬาจะต้องให้ผู้ฝึกสอนหรือนักกีฬารู้ถึงพฤติกรรมต่าง ๆ
 ที่เกิดขึ้น สามารถที่จะอธิบายพฤติกรรมเหล่านั้นได้ สามารถที่จะปรับพฤติกรรมให้เป็นไปในทาง
 ที่ดีและส่งเสริมพฤติกรรมที่พึงประสงค์ให้เกิดขึ้น เพื่อให้ให้นักกีฬาแสดงความสามารถในการเล่นกีฬา
 สูงขึ้น ในสถานการณ์กีฬานั้นนักกีฬาจะมีพฤติกรรมทั้งที่แสดงออก และไม่แสดงออกอย่างกว้างขวาง
 เช่น นักกีฬาต้องรับรู้การเล่นของเพื่อนร่วมทีม คู่ต่อสู้ และสิ่งแวดล้อมตลอดเวลา มีสมาธิต่อสิ่ง
 ที่กำลังเกิดขึ้นในการแข่งขัน เกิดความวิตกกังวลในการแข่งขันที่กำลังจะเกิดขึ้น แสดงแรงจูงใจ
 ในการฝึกซ้อมและแข่งขันตั้งเป้าหมายในการแข่งขัน ระบุสาเหตุของการแพ้หรือชนะในการแข่งขัน
 พุดและคิดกับตนเองทั้งก่อนการแข่งขันและระหว่างแข่งขัน ปรับตัวเข้ากับเพื่อนร่วมทีมและอื่น ๆ

ในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางว่าความวิตกกังวล มีบทบาทที่สำคัญต่อการแสดง
 ความสามารถทางกีฬา (Gregory, J.H. and Laglin, J.S., 1992) ด้านนักกีฬารู้สึกวิตก

กังวลในการแข่งขันกีฬา จะเกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งทางร่างกายและจิตใจ ทางร่างกายนักกีฬา จะรู้สึกกล้ามเนื้อตึงเครียด รู้สึกเหนื่อย กระสับกระส่าย ปากแห้ง รู้สึกหนาว มือและเท้าเย็น ต้องการบัสสาวะ กล้ามเนื้อกระตุก เสียงสั่น หายใจถี่และถี่ อัตราการเต้นของหัวใจเพิ่มขึ้นและความดันโลหิตสูงขึ้น ทางด้านจิตใจนักกีฬาจะรู้สึกสับสนลึมรายละเอียด ขาดสมาธิ และลังเลใจ ถ้าอาการเหล่านี้เกิดขึ้นรุนแรง จะเป็นสาเหตุทำให้นักกีฬาขาดการควบคุมการเล่นของตนเอง การแสดงทักษะผิดพลาด ความคิดและการตัดสินใจผิดพลาดด้วย อย่างไรก็ตามความวิตกกังวลที่มีระดับพอเหมาะก็จะก่อให้เกิดประโยชน์ในการเล่นกีฬา นักกีฬาที่มีความวิตกกังวลระดับพอเหมาะนี้ จะมีความตื่นตัว ความตั้งใจและสมาธิดี เป็นผลให้การแสดงความสามารถในการเล่นกีฬาสูงสุดได้

ความวิตกกังวลที่เกิดขึ้นกับนักกีฬานี้ อาจจำแนกได้ 2 ชนิด (Spielberger, 1989)

คือ 1) ความวิตกกังวลที่เป็นลักษณะประจำตัว (Trait Anxiety) เป็นภาวะความวิตกกังวลที่เรื้อรังหรือลักษณะบุคลิกภาพ มักเกิดขึ้นกับบุคคลนั้นในทุกสถานการณ์จนเป็นลักษณะประจำตัว มีความเข้มต่ำ เกิดขึ้นต่อเนื่องยาวนาน และมักเกิดขึ้นโดยที่บุคคลนั้นไม่รู้ตัว ความวิตกกังวลไม่มีลักษณะค่อนข้างถาวรไม่ว่าจะกระทำกิจกรรมใด ๆ ก็จะทำให้เกิดความวิตกกังวลอยู่เสมอ 2) ความวิตกกังวลตามสถานการณ์ (State Anxiety) เป็นภาวะความรู้สึกวิตกกังวลเกิดขึ้นระยะหนึ่งช่วงสั้น ๆ ในทางสถานการณ์ของบุคคล ความเข้มของความวิตกกังวลจะขึ้นอยู่กับความสำคัญของสถานการณ์ ถ้าสถานการณ์มีความสำคัญมากก็จะมีวิตกกังวลสูง แต่ถ้าสถานการณ์มีความสำคัญน้อย เช่น มีโอกาสชนะการแข่งขันมากก็จะเกิดความวิตกกังวลในระดับต่ำ

ความวิตกกังวลตามสถานการณ์ยังแบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ ความวิตกกังวลทางกาย (Somatic Anxiety) และความวิตกกังวลทางจิต (Cognitive Anxiety) นักกีฬาบางคนมีแนวโน้มที่จะแสดงความวิตกกังวลทางด้านใดด้านหนึ่งมากกว่าอีกด้านหนึ่ง นักกีฬาที่แสดงความวิตกกังวลทางกายอย่างรุนแรงแต่รู้สึกสงบนิ่ง ควบคุมจิตใจได้ ตรงกันข้ามนักกีฬาบางคนมองดูสามารถควบคุมความวิตกกังวลทางกายได้ แต่รู้สึกสับสนลังเลใจไม่สามารถควบคุมสมาธิได้ โดยทั่วไปนักกีฬาส่วนมากจะมีความวิตกกังวลทางกายสูงก่อนการแข่งขัน และจะลดลงอย่างรวดเร็วเมื่อการแข่งขันเริ่มขึ้น (Harris and Harris, 1984)

ปัจจัยหลายประการที่มีผลต่อความวิตกกังวลของนักกีฬา จากการศึกษาพบว่าถ้าสถานการณ์มีความสำคัญมากนักกีฬาจะมีความวิตกกังวลสูง แต่ถ้าสถานการณ์มีความสำคัญน้อยนักกีฬาจะมีความวิตกกังวลต่ำ (Penberton and Cox, 1981) นักกีฬาเพศหญิงมีความวิตกกังวลในการ

แข่งขันสูงกว่านักกีฬาเพศชาย ทั้งนี้เพราะเพศหญิงมีแนวโน้มที่จะรับรู้สถานการณ์การแข่งขันกีฬาด้วยความรู้สึกที่กลัวและหวาดหวั่นมากกว่าเพศชาย (Legal and Lienberg, 1984) นักกีฬาที่มีความสามารถและประสบการณ์สูงกว่า จะมีความวิตกกังวลที่ต่ำกว่านักกีฬาที่มีความสามารถต่ำ (Highlen and Bennett, 1979) และความวิตกกังวลทางจิต ความวิตกกังวลทางกาย และความเชื่อมั่นในตนเองมีความสัมพันธ์กัน (Jones, Swain and Cale, 1980)

โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรีเป็นโรงเรียนแห่งเดียวที่ทำการสอนทางวิชาการควบคู่กับการกีฬา มุ่งเน้นสร้างนักกีฬาตัวแทนทีมชาติไทย เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ในปี 2541 และกีฬาโอลิมปิกเกมส์ในปี 2547 ที่ประเทศไทยจะเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน ได้เปิดการเรียนการสอนเมื่อปี พ.ศ. 2534 ได้จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรประถมศึกษา และมัธยมศึกษา ของกระทรวงศึกษาธิการ ปัจจุบันมีนักเรียนตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 286 คน นักเรียนทุกคนพักอยู่ในหอพักของโรงเรียน ทำการฝึกซ้อมกีฬาในช่วงเช้าก่อนเรียนวิชาการ 1 1/2 ชั่วโมง และฝึกซ้อมช่วงบ่ายหลังเลิกเรียนวิชาการอีก 3 ชั่วโมง

เพื่อให้นักเรียนได้มีประสบการณ์ในการแข่งขัน ทางโรงเรียนมีนโยบายสนับสนุนและส่งเสริมให้นักเรียนเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับต่าง ๆ ตลอดทั้งปี การแข่งขันกีฬาที่สำคัญมีอยู่ 2 ระดับ คือ การแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา กรมพลศึกษา และการแข่งขันคัดเลือกกีฬาเยาวชนตัวแทนเขต 7 ในการแข่งขันกีฬา นักเรียน นักศึกษา กรมพลศึกษานั้น มีนักกีฬาจากโรงเรียนต่าง ๆ ทั่วประเทศเข้าร่วมแข่งขันมากมายทุกปี นักกีฬาของโรงเรียนต่าง ๆ เหล่านี้มีความสามารถสูงด้วยกันทั้งนั้น นักกีฬาที่ชนะเลิศกีฬาประเภทต่าง ๆ จะเป็นผู้สร้างชื่อเสียงให้กับโรงเรียนของตน โรงเรียนกีฬาตระหนักถึงความสำคัญของการแข่งขันครั้งนี้มาก ทั้งนี้เพราะโรงเรียนกีฬาเป็นโรงเรียนแห่งเดียวที่มีการเรียนการสอนเกี่ยวกับกีฬาโดยตรง จึงสมควรที่จะประสบความสำเร็จในการแข่งขันสูงกว่าโรงเรียนอื่น ๆ ส่วนการแข่งขันคัดเลือกกีฬาเยาวชนตัวแทนเขต 7 นั้น เป็นการแข่งขันที่มีความสำคัญรองลงมา เพราะเป็นการแข่งขันในกลุ่มนักกีฬาที่มีจำนวนน้อย อย่างไรก็ตามทางโรงเรียนกีฬา ก็ตระหนักถึงความสำคัญของการแข่งขันนี้ เช่นเดียวกัน

จากความสำเร็จของความวิตกกังวลที่มีอิทธิพลต่อการแสดงความสามารถในการเล่นกีฬาของนักกีฬาที่ได้กล่าวมาแล้ว รวมทั้งคุณลักษณะของนักกีฬาโรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี ที่แตกต่าง

ต่างจากนักกีฬานักเรียนโดยทั่วไป ซึ่งมีความสามารถในการเล่นกีฬาสูง มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมการแข่งขันสูง มีการตั้งเป้าหมาย ความมุ่งมั่นและความคิดหวังสูง ศึกษาทางการกีฬาโดยตรง และชีวิตความเป็นอยู่เกี่ยวข้องกับการกีฬาตลอดเวลา ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาความวิตกกังวลในการแข่งขันกีฬา ของนักกีฬาโรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรีนี้้อย่างละเอียดและลึกซึ้ง โดยเน้นเปรียบเทียบความวิตกกังวลทางจิต ความวิตกกังวลทางกาย และความเชื่อมั่นในตนเองของนักกีฬา ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา กรมพลศึกษา และการแข่งขันคัดเลือกกีฬาเยาวชนตัวแทนเขต 7 และหาความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลทางจิต ความวิตกกังวลทางกาย และความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักกีฬาในการแข่งขันกีฬาทั้งสองระดับนี้ เพื่อจะได้นำผลการวิจัยมาศึกษาหาแนวทางแก้ไข และปรับปรุงการแสดงความสามารถทางกีฬาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี ให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการสร้างนักกีฬาเพื่อเป็นตัวแทนทีมชาติไทย สร้างชื่อเสียง เกียรติภูมิแก่ประเทศชาติ ในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเอเซียเกมส์และกีฬาโอลิมปิกเกมส์ ที่ประเทศไทยเราจะเป็นเจ้าภาพในโอกาสต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความวิตกกังวลทางจิต ความวิตกกังวลทางกาย และความเชื่อมั่นในตนเองของนักกีฬาโรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา กรมพลศึกษา และการแข่งขันคัดเลือกกีฬาเยาวชนตัวแทนเขต 7
2. เพื่อเปรียบเทียบความวิตกกังวลทางจิต ความวิตกกังวลทางกายและความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักกีฬาโรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา กรมพลศึกษา และการเข้าร่วมการแข่งขันคัดเลือกกีฬาเยาวชนตัวแทนเขต 7
3. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลทางจิต ความวิตกกังวลทางกาย และความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักกีฬาโรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา กรมพลศึกษา และการแข่งขันคัดเลือกกีฬาเยาวชนตัวแทนเขต 7

5.2 ในการแข่งขันคัดเลือกกีฬาเยาวชนตัวแทนเขต 7 ความวิตกกังวลทางจิตกับความวิตกกังวลทางกายมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก ส่วนความวิตกกังวลทางจิตกับความเชื่อมั่นในตนเอง และความวิตกกังวลทางกายกับความเชื่อมั่นในตนเองมีความสัมพันธ์กันในเชิงลบ

6. ความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลทางจิต ความวิตกกังวลทางกาย และความเชื่อมั่นในตนเองของนักกีฬาเพศหญิงมีดังนี้

6.1 ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา กรมพลศึกษา ความวิตกกังวลทางจิตกับความวิตกกังวลทางกายมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก ส่วนความวิตกกังวลทางจิตกับความเชื่อมั่นในตนเอง และความวิตกกังวลทางกายกับความเชื่อมั่นในตนเองมีความสัมพันธ์กันในเชิงลบ

6.2 ในการแข่งขันคัดเลือกกีฬาเยาวชนตัวแทนเขต 7 ความวิตกกังวลทางจิตกับความวิตกกังวลทางกายมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก ส่วนความวิตกกังวลทางจิตกับความเชื่อมั่นในตนเอง และความวิตกกังวลทางกายกับความเชื่อมั่นในตนเองมีความสัมพันธ์กันในเชิงลบ

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเปรียบเทียบ และหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความวิตกกังวลในการแข่งขันกีฬา ของนักเรียนโรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา กรมพลศึกษา และการแข่งขันคัดเลือกกีฬาเยาวชนตัวแทนเขต 7

2. ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ของโรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี ปีการศึกษา 2537 ที่มีอายุอยู่ในระหว่าง 11-18 ปี ประกอบด้วย 12 ชนิดกีฬา จำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งหมด 105 คน แบ่งออกเป็นชาย 48 คน และหญิง 57 คน

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามตอบด้วยความตั้งใจ และให้ความเป็นจริงตามสภาพของตนเอง

2. แบบวัดความวิตกกังวลในการแข่งขันกีฬาใช้แบบวัด ซีเอสไอเออ - 2 (CSAI-2)

ที่แปลมาจากมาร์เทนส์ วิลเลิน และเบอร์ตัน (Martens, Vealey, and Burton, 1990) เป็นแบบสอบที่ได้มีการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพและแบบสอบถาม โดย นภพร ทัศนัยนา มีค่าความเที่ยง 0.75

คําจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. ความวิตกกังวล หมายถึง ความรู้สึกหวาดหวั่น หวาดกลัว ไม่สบายใจ และรู้สึกเป็นทุกข์ รวมทั้งความเครียดที่เกิดจากการคาดการณ์ล่วงหน้าว่าจะผิดหวังล้มเหลว หรือจะมีอันตรายในการแข่งขันกีฬา ความวิตกกังวลเป็นประสบการณ์ทางลบที่ไม่พึงประสงค์
2. โรงเรียนกีฬา หมายถึง โรงเรียนแห่งแรกในสังกัดกรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ที่จัดตั้งขึ้นตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 17 เมษายน 2533 และได้เปิดรับนักเรียนรุ่นแรกเมื่อปีการศึกษา 2534 โดยมีวัตถุประสงค์จัดการศึกษาและการกีฬาสำหรับเด็กและเยาวชนที่มีความถนัด และความสามารถพิเศษทางด้านกีฬาให้สูงสุดไปพร้อม ๆ กับการพัฒนาด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เตรียมและผลิตนักกีฬาให้มีความสามารถ และมีคุณภาพในระดับชาติ และนานาชาติ ทัดเทียมอารยประเทศ รวมทั้งศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ และวิจัย เพื่อพัฒนามาตรฐานการกีฬาและนักกีฬาของประเทศ
3. นักเรียน หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี ปีการศึกษา 2537 ที่มีอายุอยู่ระหว่าง 11-18 ปี
4. กีฬานักเรียน นักศึกษา กรมพลศึกษา หมายถึง กีฬาที่กรมพลศึกษาจัดขึ้นเพื่อสนับสนุนให้นักเรียน นักศึกษา ได้มีโอกาสเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา รวมทั้งกิจกรรมทางพลศึกษา และนักเรียน นักศึกษา ที่เข้าแข่งขัน จะต้องเป็นนักเรียนในสังกัดโรงเรียนที่สมัครเข้าแข่งขัน ไม่น้อยกว่า 30 วัน และจะต้องเป็นนักกีฬาสมัครเล่นเท่านั้น
5. คัดเลือกกีฬาเยาวชนตัวแทนเขต 7 หมายถึง การแข่งขันที่เปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนที่อายุไม่เกิน 18 ปี ใน 8 จังหวัด คือ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดราชบุรี จังหวัดสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดนครปฐม จังหวัดกาญจนบุรี และจังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งรวมเรียกว่าเขต 7 ได้แข่งขันกันเพื่อคัดเลือกเป็นตัวแทนเขต 7 ไปเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 11 ปี 2538

6. แบบวัดความวิตกกังวล หมายถึง แบบวัดความวิตกกังวลในการแข่งขันกีฬา ซีเอสเอไอ-2 (CSAI-2) ซึ่ง นภพร ทัศนัยนา ได้แปลมาจาก มาร์เทนส์ วิลเลย์ และ เบอร์ตัน (Martens, Vealey, and Burton) ซึ่งประกอบด้วยแบบประเมินทั้งหมด 27 ข้อด้วยกัน ข้อละ 4 คะแนน รวม 36 คะแนน ประเมินความวิตกกังวล 3 ด้าน คือ

6.1 ความวิตกกังวลทางจิต หมายถึง ภาวะอารมณ์ที่ทำให้จิตใจไม่มีความสุข หวาดหวั่นไม่เป็นสุข ไม่พึงพอใจ มีความเครียดทางอารมณ์ มีผลทำให้เกิดความผิดปกติทางจิตใจ อารมณ์และสติปัญญา ระดับความวิตกกังวลทางจิต ประเมินจากผลรวมของคะแนน ที่วัดด้วยแบบวัด ซีเอสเอไอ-2 ข้อที่ 1, 4, 7, 10, 13, 16, 19, 22, 25

6.2 ความวิตกกังวลทางกาย หมายถึง ภาวะอารมณ์ที่ทำให้รู้สึกว่าจะเกิดความผิดปกติต่อร่างกาย โดยเฉพาะประสาทอัตโนมัติระดับความวิตกกังวลทางกาย ประเมินจากผลรวมของคะแนนที่วัดด้วยแบบวัด ซีเอสเอไอ-2 ข้อที่ 2, 5, 8, 11, 14, 17, 20, 23, 26

6.3 ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึงการประเมินความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองว่า การแข่งขันกีฬาจะไม่มีผลต่อความรู้สึกที่เป็นปกติของตนเอง ความมั่นใจต่อการเผชิญสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น ระดับความเชื่อมั่นในตนเองประเมินจากผลรวมของคะแนนที่วัดด้วยแบบวัด ซีเอสเอไอ-2 ข้อที่ 3, 6, 9, 12, 15, 18, 21, 24, 27

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงระดับความวิตกกังวล และความสัมพันธ์ของความวิตกกังวลทางจิต ความวิตกกังวลทางกาย และความเชื่อมั่นในตนเอง ในการแข่งขันกีฬานักเรียนโรงเรียนกีฬา จังหวัดสุพรรณบุรี ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา กรมพลศึกษา และการแข่งขันคัดเลือกกีฬาเยาวชนตัวแทนเขต 7

2. ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์สำหรับผู้ฝึกสอนกีฬา ผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อจะได้ตระหนักถึงความสำคัญของความวิตกกังวลในการแข่งขันกีฬาและเป็นแนวทางในการควบคุมความวิตกกังวล และทักษะทางจิตอื่น ๆ เพื่อเตรียมนักกีฬาก่อนการแข่งขันที่จะเป็นปัจจัยต่อความสำเร็จ และพัฒนาขีดความสามารถของนักกีฬาให้สูงขึ้น

3. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้า ความรู้ทางจิตวิทยาการกีฬา ซึ่งจะ เป็นแนวทางที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาของโรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี